

Prof. dr hab.n.med.
Iwona Niedzielska
Kierownik Katedry i Kliniki
Chirurgii Czaszkowo-Szczękowo-Twarzowej
oraz Chirurgii Stomatologicznej ŚUM
Ul. Francuska 20/24
40-027 Katowice
Tel.603670828
e-mail: niedzielska.konsultant@wp.pl

Katowice 3.05.2019

Recenzja rozprawy doktorskiej

lek.stom Ewy Zawiślak

WCZESNE EFEKTY LECZENIA METODĄ DYSTRAKCJI PRZEZPODNIEBIENNEJ ZWĘŻEŃ SZCZĘKI U PACJENTÓW DOROSŁYCH

Algorytmy postępowania ortodontyczno-chirurgicznego tak w diagnostyce jak i leczeniu zwężeń szczęki mimo jasnych wytycznych nie są do końca czytelne i respektowane. Dowodem na to są nierzadkie powikłania i zmienność poglądów dotyczących samej techniki operacyjnej oraz brak jednoznacznego protokołu określającego tempo ekspansji dystraktora. Chirurgiczne metody wspomagania rozszerzenia szczęki u osób dorosłych za pomocą dystrakcji przezpodniebiennej ma dzisiaj najwięcej zwolenników z uwagi na mniejsze ryzyko uszkodzenia zębów w porównaniu do aparatów montowanych na zębach i lepsze efekty rozszerzenia. Ale czy tak jest naprawdę? W odpowiedzi na pytania Autorka przeprowadza ciekawą analizę wartości metrycznych u pacjentów poddanych tego typu zabiegom.

W obszernym **wstępie** Autorka w pięknym literackim stylu zapoznaje czytelnika z aspektem epidemiologii i etiopatogenezy zwężenia poprzecznego szczęki, metodami jego leczenia z wpływem różnych technik zabiegowych na tkanki twarde i miękkie i możliwe powikłania.

Cel pracy zawarty w 4 punktach znajduje odbicie w 10 jasno sformułowanych wnioskach.

Materiał i Metody. Badania przeprowadzono na grupie 36 pacjentów w wieku 16-49 lat zakwalifikowanych do leczenia zwężeń szczęki średniego i znacznego stopnia przy zakończonym wzroście kostnym za pomocą dystrakcji przezpodniebiennej. U każdego chorego poddanego zabiegowi osteotomii szczęki zgodnie z linią Le Fort I i przecięciem szwu podniebiennego analizowano rtg PA cefalometryczne dwukrotnie przed i po zabiegu, modele diagnostyczne szczęki, przed i po zakończeniu dystrakcji. Na modelach dokonywano pomiarów 6 wybranych odległości suwmiarką manualną a na rtg PA 3 odcinków łączących wybrane punkty referencyjne.

Wyniki badań. Wyniki badań pozwoliły na wyciągnięcie istotnych wniosków, iż dystrakcja przezpodniebienna miała największy wpływ na zwiększenie szerokości międzykłowej z otwarciem szwu podniebiennego w największym procencie w odcinku przednim łuku zębowego a wydłużenie śruby dystraktora i zmiany w szkielecie czaszki twarzowej nie zachodziły w sposób liniowy.

Dyskusja jest ciekawą polemiką z autorami piśmiennictwa na temat postępowania diagnostyczno-leczniczego w przypadkach zwężenia szczęki w kontekście uzyskanych wyników.

Podsumowując należy podkreślić duży wkład w realizację pracy, umiejętność poprawnego zaplanowania modelu badań jak i wyciągania wniosków w oparciu o uzyskane wyniki.

Recenzowana rozprawa spełnia ustawowe wymogi stawiane pracom na stopień doktora nauk medycznych. W oparciu o powyższe mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Radzie Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu wniosek o dopuszczenie lek.dent. Ewy Zawiślak do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

